

Dubbelpublikaties

'Bij de beoordeling van een manuscript gaat de redactiecommissie ervan uit dat het niet tegelijkertijd aan een ander tijdschrift is aangeboden of zal worden aangeboden, en dat het niet reeds eerder is gepubliceerd of door een ander tijdschrift voor publikatie is aanvaard.'

Deze passage over dubbelpublikaties in de 'Richtlijnen voor auteurs' van *Huisarts en Wetenschap* (pagina 48 van het januarinumnummer) verdient bijzondere aandacht, omdat op dit gebied nogal wat verwarring blijkt te bestaan.

Een dubbelpublikatie – dat is het meer dan eenmaal publiceren van dezelfde onderzoeksresultaten, ongeacht de eventuele veranderingen in het woordgebruik – is slechts bij uitzondering gerechtvaardigd. In de situatie van *Huisarts en Wetenschap* gaat het daarbij meestal om de publikatie van de essentie van een proefschrift of om de publikatie van bepaalde onderzoeksresultaten in het Nederlands na publikatie in een andere taal. In het laatste geval dient altijd de instemming van alle betrokken redacties te worden verkregen. Verder dienen de doelgroepen van de betrokken tijdschriften elkaar niet of nauwelijks te overlappen en moeten het wetenschappelijk gehalte en de relevantie van het onderzoek dubbelpublikatie kunnen rechtvaardigen. Bovendien dient ten opzichte van de eerste publikatie een interval van ten minste twee weken te worden aangehouden. De tweede publikatie kan overigens meestal worden ingekort tot de essentie, onder verwijzing naar de oorspronkelijke publikatie. Deze eerste publikatie dient altijd als zodanig met een volledige titelbeschrijving te worden vermeld in een voetnoot op de titelpagina van de tweede publikatie. Het spreekt tenslotte voor zich dat de beide versies dezelfde gegevens en interpretaties dienen te behelzen.

Als uitvloeisel van dit beleid is het ook niet geoorloofd om wetenschappelijke informatie uit een manuscript dat voor publikatie is aanvaard maar nog niet is gepubliceerd, voortijdig via andere media bekend te maken. Slechts in bijzondere

gevallen en – dan altijd na instemming van de betreffende redactie – kan hierop een uitzondering worden gemaakt.

Deze strikte regels met betrekking tot dubbelpublikaties komen niet voort uit een overdreven eergevoel van redacties, maar berusten uitsluitend op overwegingen van doelmatigheid. Voorkomen moet worden dat een manuscript gelijktijdig door twee of meer redacties wordt beoordeeld of zelfs persklaar gemaakt. Afgezien daarvan leiden opmerkingen van redacties en referees vaak tot ingrijpende wijzigingen; alleen al uit een oogpunt van documentatie is het ongewenst als van één en hetzelfde onderzoek verschillende versies worden gepubliceerd, met in het uiterste geval ook verschillende interpretaties van de onderzoeksresultaten.

Het beleid van de redactiecommissie met betrekking tot dubbelpublikaties heeft uitdrukkelijk geen betrekking op de beoordeling van een manuscript dat door een ander tijdschrift is afgewezen. Het manuscript is na die afwijzing (maar niet eerder!) weer 'vrij' gekomen.

Dit beleid sluit evenmin uit dat een volledig onderzoeksverslag voor publikatie wordt aangeboden, als eerder voorlopige onderzoeksresultaten zijn gepubliceerd in de vorm van een 'preliminary report' in een ander tijdschrift of als abstract in een congresbundel. Wél dient de auteur in zo'n geval in zijn aanbiedingsbrief melding te maken van dergelijke voorafgaande publikaties. Van die publikaties behoren bovendien fotocopies te worden bijgesloten.

De redacties van medische tijdschriften die de Vancouver-stijl onderschrijven, zijn overeengekomen dat zij dubbelpublikaties slechts onder de hier vermelde voorwaarden in overweging zullen nemen. Auteurs die deze richtlijn negeren, zullen bij het aanbieden van volgende manuscripten op weinig medewerking van de kant van de betreffende redacties kunnen rekenen.

Frans J. Meijman